

Bijbels perspectief

Woord van de week

Johannes 3:16

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.

Vat dit overbekende tekstwoord niet precies de inhoud en het doel van Pasen samen? Is hier niet sprake van Goddelijke zelfopenbaring bij uitstek? Johannes 3:16 is dan ook een tekstwoord dat waarschijnlijk ieder die zegt christen te zijn zo uit zijn hoofd kan opzeggen. Blijft evenwel de vraag, of wij als christen de diepe betekenis van dit woord niet alleen uit ons hoofd belijden, maar ook met heel ons hart leven.

Oswald Chambers maakt in dat verband bij deze tekst duidelijk dat de verlossing, waar het in dit vers omgaat, niet alleen een bevrijding van zonde en het ervaren van een persoonlijke heiliging inhoudt, maar vooral en juist een volkomen bevrijding uit de macht van ons eigen IK tot een volkomen vereniging met Hem, Jezus Christus. En wijst dat niet terug op wat we in de lijdensaankondigingen van Jezus door Hem onderstreept zagen worden? Lees voor uzelf nog eens de overdenking rond Mattheüs 16:25 na, het tekstvers dat zegt: *Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verloren heeft om Mijnen wil, die zal het vinden.* Een, zoals we zagen, terugkerend thema in de volgende aankondigingen.

Wordt dat thema en wat Oswald Chambers daarvan aangeeft niet bevestigd door wat op het nu centraal staande vers volgt? Het is zaak om Johannes 3:16 namelijk wel nadrukkelijk in relatie met het erop volgende te zien: *Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde. Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God.* Wat is geloven in de naam van de Zoon van God praktisch anders dan het jezelf, je IK, volkomen aan Hem verliezen om één met Hem te kunnen zijn en blijven?

Hier valt het oordeel! Wie niet gelooft, is reeds veroordeeld.

Zo bepaalt Pasen je bij jezelf tegenover de opgestane Christus en dan is het goed jezelf af te vragen of zijn liefde je werkelijk heeft mogen grijpen! Het gaat om vinden of verloren gaan. Pasen getuigt Gods onmetelijke liefde: IK die de dood verdiende mag het (nieuwe) leven ontvangen, mits... mits ik bereid ben mezelf te verliezen. Wie kiest o verdwaasde voor het leven de dood? Helaas, zelfs onder de noemer christelijk nog te velen! Ben ik betrokken in de zelfovergave van God? Heb ik niet alleen bij het kruis gebogen, maar heb ik mij bewust overgegeven om meegekruisigd te zijn om zo het opstandingsleven deelachtig te worden? Wie het tekstwoord goed tot zich laat doordringen in het licht van wat Jezus vooraf in de lijdensaankondigingen heeft gezegd en in wat de vervolgvragen naar voren komt, die beseft dat het hier om een steeds weer hiervoor kiezen gaat. Om het kruis komt niemand heen! Gezegend Pasen!

Gebed

Dank U Vader voor Uw overweldigende liefde getoond in het offer van Uw Zoon. Dank U Here Jezus voor het voorbeeld dat U in Uw gang naar het kruis en door het graf hebt getoond en in uw aankondigingen van Uw lijden hebt verkondigd: dat alleen sterven leven geeft. Sterven aan mezelf. Pasen: niet meer mijn IK maar Christus leeft in mij. Laat me in U blijven, groeien en bloeien. Om Jezus wil, uit genade. Amen.